

Emnenr. 68 Fylke: Trøms
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Nordreisa
 Emne: Bålbruning Bygdelag.
 Oppskr. av: Yngvar Ellefson Gard:
 (adresse): Tomasson 4 Buyn G.nr. Br.nr.
 A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Egen
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1/3. Det hetu varme, røyk. Ten ble kaldes låg.
 Til forskjell fra forholdene sydpe, brukte man ikke bål nordpe, for på grund av de lyse netter såes ikke bålet. Derfor laget man det slik at det ble røk. Til denne saullet man rå lys og mosse, og flammest bålet opp, dog man strales rusk over så flammen kvattes.
 4/7. Lagen huske noe om særskilt julebål. eller påskebål.
 8a. Man brukte bål - hadde røyk bare St. Hansaften. Det het St. Hans varme, St. Hans røyk.
 b. Det var skikkelig at man skulde ha rent rusk herene så vidt mulig til fyrstik, og da brukte man opp rusk og rask, ofte fursaften
 9/11. uljnett
 12. Man skulde bruke bålet ut fra kvelden.

13. Bålet fikk brende så lange man hadde
nøying til det.

14/16. Man hadde egentlig ikke noe faste steder
for å brenne bål.

No og til kjende ungdommen samlet på
malen nedenfor Skarvön (Galsvämulla)
dikeså på hengen ovenfor Skarvön.

Selles var det vanlig at man brennte bål
rundt på gårdene. Ofte var det flere gårder
som hadde røyk sammen.

I nyere tid har det utviklet sig mere til
å ha store lag sammen - særskilt på
den framnevnte Galsvämulla og på bakken
ca 2 km ovenfor Förljös. Begge steder brukte
man å danse. Men nu i helt ny tid er det
slutt med dette igjen, og man holder til i
forskjellige ungdomslokaler.

17. Det var vanlig å ha „myggvarme“, „myggroyk“
med løver og sommerfjøs.

18. Det var barn og ungdom som vanligvis
samlet til bål. Men også voksne hjalp til.

19. Begge kjønn var med

20. Nu er det helst barn som brenner bål
eller også ungdom slår sig ilag og drar til
fjeld, hvis de ikke drar på laget.

21. Før krigen var de ungdomslag som laget
til bål. Det begynte først i 30 årene. Før

den tid van der enkelte voksne som tok
initiativ til dette.

22. På Sørhjørn pleide Kjøpmann P. B. Lund,
eller helst hans søster Anna Lund å brenne
bål for sine hjemme og arbeidsfolk. Ellers ga
andre av nabrene kom til.

23. Man rasket bare sammen brende uten
å ha noe ildsted.

24. Ofte brennte man gamle fjæretønder og
gamle båter. Man sa da at det var mye
svart røyk. For her ga å få størst
mulig røyk, pleiet man å legge musk, kylling
og moss over.

25. Ulykkelig.

26. Man fikk virket.

27. Det var ingen betingelse at alle skulde
arbeide for bålet.

28. Det mulig ble tatt til bålet.

29/30. Ulykkelig.

31/32. ^{Røken} Bålet skal helst være stort. Man
sa at man hadde hatt fire røyk

33/34. Størst mulig røyk. kfr. foran. Man
brennte moss, og kylling og musk. Ved sjøkanten
brennte man ofte bare og tang.

35. Ulykkelig

36. I mine barndager van der snakk

4
om at man skulde drive bort trollkjerninger
med St.-Hansbålet.

37. Med St.-Hans røyken regnet man i gammel
tid at den var til det gode for dyra. den
vernet mest trollskep.

38. Ulykkest. - Å kaste en brand efter en
var ikke use godt tegn. det betød at man
regnet medk. for å ha rust øye - var brollekar
trollkjerning.

39. Ulykkest.

40. Man sa både jousok og St.-Hans dans
delt siste var det almindelige i nyere tid.
Før var ordet jousok mere brukt.

41. Både unge og gamle møttes ved bålet.

42. Man holdt på til ut på morgensiden.

43. Det var vanlig med kaffe, lefser, vaffer
og i nyere tid kaker ved bålet. Noen brukte
også sjokolade og brunevin var der alltid.

44. St.-Hans dansen foregikk på en platt like
bortfor bålplassen. I Torkijs kunde man
få låne byggeleitet til dans. I nyere tid
laget man danserplatter et par steder, for
man fikk megdons hus.

45/46. Unge brukte å hoppe over bålet og
springe gjennom røyken.

47. Ulykkest.

49. Når blir du mindre av bålbruning. Ulykkest

dommen sættes helst ned med ungdomstokalen
hvor der er bevælgning og dans.

56. Det går tilbage med skikken.

57. Ungdomslagene med sine hus. og biler
er årsak til at skikken går tilbage